Ч. 56. Субота 23 (10) марта 1912. Рік XXII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата у Львові** в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Рада державна. — З парляментарних комісий. — Міжнародне положене. — Італїйньско-турецка війна.*

На послїднім засїданю палати послів предложив мінїстер скарбу брукзельску цукрову конвенцию.

Палата приступила до дневного порядку, до дальшої розправи над войсковим законом.

Мінїстер краєвої оборони Ґеорґі запротестував против вчорашних виводів Кльофача. Сповістив, що телеграфічно зажадав вияснень що до деяких замітів піднесених против офіцирів 98 п. п. Ті заміти показали ся безосновними. Іменем цілої армії протестує мінїстер против сего рода обиди офіцирів.

Пос. Маркль заявив, що армія потребує конче скріпленя і доповненя. Закинув Угорщинї, що єї становище у войсковій справі шкодить повазї монархії.

По промові пп. Смераля (ческ. автон. соц.) і Зайдля перервано наради і приступлено до дальшої розправи над внеском п. Кернера в справі іменовань судиїв в Чехах.

Пос. Зеліґер промовляв против внесеня.

Пос. Зайц по думці рішеня конвенту сеніорів поставив внесене, щоби засїданя всїх комісий, з виїмком комісиї посольскої невайманости признала палата явними. Внесене се ухвалено і на тїм покінчено наради.

Пос. Прунар в запиті до предсїдателя виступив против сего, що мінїстер кр. оборони, відповідаючи на початку засїданя на виводи п. Кльофача замість слова „böhmisch“, ужив слова „czechisch“, що уважає бесїдник обидою народа.

Предсїдатель виткнув передовсїм бесїдникови уживанє невластивих слів під адресою мін. кр. оборони, а відтак вказав, що мінїстер в своїй мові уживав також слова „böhmisch“.

Пос. Евг. Левицкий в запиті до предсїдателя пригадав справу викликуваня назви зелїзничих стаций також в рускій мові.

Правнича комісия по рефератї посла Днїстряньского ухвалила закон про кураторї в формі предложень субкомітетом.

На засїданю конституцийної комісиї скінчено ґенеральну дискусию над проектом закона що до виконуваня права про стоваришеня. Ухвалено § 1.

Субкомітет податкової комісиї для домового податку відбув засїданє, на котрім референти п. Фрідман і др. Адольф Ґрос предложили свої реферати. Др. Ґрос виразив переконане, що загальний опуст домово-чиншового податку не спричинить зниженя чиншів, але вийде тільки на користь властителїв домів. Бесїдник предкладає, щоби державний податок сконтинґентувати, а надвишку переказати громадам і краям під услівєм, що через то омине ся підвисшеня додатків.

В Петербурзї наступила на біржи формальна паніка з причини поголосок про акцию Росиї на Балканї та про напружене між Росиєю та Німеччиною. В Льондонї викликала занепокоєнє вість про заключене союза між Росиєю і Італїєю в справі спільної акциї в Дарданелях против Туреччини. Франция рівнож противить ся в тій справі Росиї. У Відни знов удержує ся поголоска, потверджувана з віродостойних жерел, що італїяньска фльота змобілїзована коло острова Тенедос та готова кождої хвилї бомбардувати порти: Смирну, Солунь або Дарданелї. Такі поголоски викликали також непевність курсів на віденьскій біржи та причинила ся до того також вістка про недиспозицию цїсаря Франц-Йосифа, яка однак показалась неправдивою.

Головна точка непокоячих вісток находить ся в Петербурзї. Росия боїть ся, щоби серед неясної ситуациї не зискала знов Австрия на Балканї за богато. Тому росийска дипльоматия поставила собі за задачу: або довести до закінченя італїяньско-турецкої війни взглядно єї зльокалїзувати в Африцї, або разом з Італїєю ударити на Туреччину. Перша евентуальність показала ся неможливою, отже лишила ся друга. Співділанє Росиї з Італїєю дає їй вигляди на поводженє. Про рішенє на сю

19)

## З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

### Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельтіца, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Коли я в баптийскій мисиї сидів при обідї, прийшов якийсь мандарин з картою від префекта, щоби мене повитати і сказати менї, що від ґубернатора наспів приказ, щоби менї поотвирати всї сьвятинї, ямен та всї займавости; він сам буде мене обводити. Тепер якраз ярмарок, а в містї богато тисячів путників зі всїх сторін держави і длятого потреба, щоби хтось урядово обводив. Префект дає менї також до розпорядимости і свою носилку.

Як я опісля довідав ся від місіонарів, то я дійстно прийшов в добрий час, бо якраз четвертого місяця по хіньскім новім роцї відбуває ся в Таінґанї великий ярмарок і в тім часї сходять ся також і путники зі всїх сторін. Але тепер їх приходить вже далеко менше як давнїйшими часами. Тота зміна настала ще від часу ворохобнї Таіпінґів. Але бо тоті Таіпінґи й дали ся Таінґанови в знаки. Не менше лиш сім разів здобували они се місто і рабували в нїм. Всї передмістя і значну часть середини міста зруйновано. Ще й нинї видко довкола міста величезні развалини, а там, де перед пятьдесяти роками були ще цвитучі міста, виднїють ся нинї поля засїяні збіжем. Тут і там стоять палати мандаринів або великі сьвятинї без дахів, без дверий, а позаростані корчами і бурянами.

Одно чого Таіпінґи тут не рушили, то велика сьвятиня Таішан, котра зі своїм парком займає майже цїлу північну половину міста межи его мурами. Сама ся сьвятиня варта того, щоби поїхати до Таінґану. Весь пострій тут то щось так величавого, що я щось такого не видів, перевисшає навіть подібні японьскі. Величезні мури з якимись дивними, на кілька поверхів високими паґодами по боках, замикають місце займаюче може яких 25 морґів, до котрого веде з міста кілька брам подібно як в Пекінї до червоного міста. Брами ті отвирають виключно лиш для цїсаря і членів его родини, а що то буває раз на кількадесять лїт, то довкола тих брам порозставлялись всїлякі буди, отверті харчівнї, крамики, маріонетки або лялькові театри і т. п. ярмарочні урядженя.

Ми лиш з трудом могли туди перейти. Довкола нас товпили ся тисячі путників коло тих ярмарочних буд, коло місць, де всїлякі чародії і силачі показували свої штуки або байкарі розповідали байки. По многих з них видко було, що они не тутешні, що прийшли з далекого полудня і з заходу, Гонану, Шанзі та Печілї, посходили ся до хіньскої Мекки, щоби звідси вийти на сьвяту гору Таішан. Хіньскі путники, коли вибирають ся на прощі, не перебирають ся так як н. пр. японьскі; они мають на собі темно сине одїнє як і прочі чотириста міліонів Хінців; але були й такі громадки людий, що несли малі шовкові трикутні хоругвки, на котрих була виписана назва села, з котрого они походять.

Здивовані зглядали ся всї на нас, що перед нами отвирають ся великі брами ведучі до парку сьвятинї, отже начали цїлими гурмами пхати ся за нами. Надармо силували ся ті вояки, що нас супроводжали здержати їх своїми палицями і заким ми ще станули на серединї парку напхало ся вже було богато тисячів цїкавих. Незважаючи на то казав я свому хіньскому фотоґрафови уставити фотоґрафічний апарат і поробити знимки з будинків сьвятинї — перший раз від коли они тут стоять. Коли то Хінцї побачили, ґадали очевидно, що заносить ся на щось недоброго і зачали викрикувати ба й кидати камінєм. Хотячи чи не хотячи поцїлив і мене один камінь а я тодї замахнув ся палицею на товпу. В тій же хвили обернула ся товпа і почала втїкати. З того перестраху скористали й наші вояки і викрикуючи на цїле горло та вимахуючи палицями пустились за товпою. За кілька хвиль не було вже нїкого і вояки позамикали брами.

Аж тепер можна тут було всему добре

другу евентуальність сьвідчить відкликане Чарикова який був противний заборчим плянам Росиї. Італїяньска фльота очікує лише розказу вдарити на Дарданелї, а рівночасно на Кавказї стоять змобілїзовані 2 російскі корпуси, готові кождої хвилї посунутись також в напрямі Дарданелїв. Кождої хвилї отже можна надіяти ся якоїсь катастрофи.

Як бачимо з того короткого огляду всї донесеня про непевність положеня є суперечні і баламутні, тож годі знати, наскілько в них є правди.

В Константинополи вели ся вчера наради турецких міністрів, до котрих привязують велику вагу. Дневникарям заборонений був вступ до Порти на час нарад. Ті зарядженя будуть видані і підчас слїдуючих міністерияльних нарад. Зачувати, що рада міністрів займала ся головно громадженєм російских войск на турецкій граници і мировими предложенями Італїї.

Echo de Paris каже, що всї держави з виїмком одної, заявили Туреччинї, що хотять на дальше задержати невтральність і непризнають анексиї Триполїсу. Та часопись дає до зрозуміня, що тою державою є Росия.

В дипльоматичних париских кругах кажуть, що на случай коли би нова митова акция мала знов скінчити ся нічим, то Італїя займе один з турецких островів на Еґейскім мори.

## Новинки.

**Львів, 22 марта 1912.**

**— Іменованя і перенесеня.** П. Намістник переніс інжинирів: Фр. Сенкевича із Станиславова до Львова і Ів. Чачковского з Ясла до Станиславова а практиканта будівництва Ів. Брилїньского зі Львова до Ясла. — П. Намістник переніс асистентів ветеринарийних, Кав. Відоту з Сокаля до Борщева а Волод. Козловского зі Львова до Сокаля.— Львівский висший суд краєвий іменував авскультантами практикантів судових: Теод. Ржецецкого, Кар. Клюґера, Вас. Оробця, Едм. Соболевского. П. Ярему, Ів. Лїсовского, Тад. Сквіржиньского, Йос. Пржестальского, Фел. Тиховского, Ів. Товарницкого і Мар. Іжечек-Мацейовского.

**— В 51-ші роковини смерти Т. Шевченка** устроюють сполучені стрийскі товариства українські в пятницю дня 29 марта 1912 р. в великій сали Народного Дому в Стрию Концерт заходом стрийского Бояна при участи Вп. пп. О. Парахоняківної, ученицї Висшого музичного Інститута у Львові. Проґрама: 1) Промова: Др. Вітошиньский. 2) Др. Людкевич: „Гагілки", хор мішаний, 3) Деклямация. 4) Д. Січиньский: „Лїчу в неволї", хор мішаний і сольо тенорове. 5) Лисенко: а) Ой одна я одна" сопран; б) „Як би менї мамо намисто", сольо. 6) Лисенко: Кантата: 1. „Радуй ся ниво", хор мішаний, 2. „І процьвітеш" квартет. 3. „І спочинуть", сольо сопран і хор жіночий. 4. „Тоді, як Господи", сольо тенорове. 5. „Оживуть степи, озера" фуґа, хор мішаний. — Диріґент Ост. Нижанковский. Початок о год. 8 вечір.

**— О право однорічної військової служби** старають ся від довшого часу ученики школи дорогових кондукторів при краєвім видїлї. Домаганя свої мотивують тим, що плян їх науки є зачеркнений на широку скалю і відповідає вимогам, ставленим для кандидатів до іспиту на однорічних добровольцїв (Inteligenzprüfung). Мають надію, що буде їм признана ся військова пільга, так само як для учеників рільничої і промислової школи в Черняпах і Кракові.

**— Лїцитация.** Дня 22 марта 1912 о годинї 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї в Бродах публична лїцитация невідобраних товарів, як: горівки, мило, цикория, крупи, олїй, пірє, машини і знаряди рільничі, убраня і т. п. о скілько не будуть викуплені.

**— З зелїзницї.** З днем 1 цьвітня 1912 отвирає ся стацию Бережани на шляху Львів-Підгайцї також для перевозу материялів вибухових вичислених в додатку 6 уст. І а б ґрупа 2 (легко експльодуючі материяли стрільничі і розсаджуючі) і уст. І в ґрупа 2 (легко експльодуюча амуниция) до тарифи товарової часть І роздїл а.

**— Сумні наслїдки дитинячої забави.** В родинї професора Ковалева в Сяноцї стала ся дня 18 с. м. страшна пригода. Єго 5-лїтний синок Костик бавив ся на подвірю де рівночасно хлопець зі сусїдства, ученик III кляси школи народної стріляв з лука. Хлопець той був на стілько необачний, що стріляв острим цьвяхом і малого Костика поцілив якраз в саме око так, що цьвях пробив роґівку. Батько з нещасливою дитиною мусїв їхати до Львова до звістного окулїста дра Махека і тут показало ся, що рана дасть ся вилїчити, але знак від скалїченя лишить ся на оцї і оно буде відмінне від здорового.

**— Репертуар рускоrо театру в Коломиї.** Саля „Сокола". Початок о 7·30 вечером.

В недїлю, 24 с. м. пополудни „Наталка Полтавка", народний образ зі співами в 3 діях І. Котляревского. — Вечером „Паливода", фарса на 4 дїї зі співами і танцями Карпенка Карого.

**— Загальні Збори** повітової Спілки господ.-торговельної, стов. зареєстр. з обмеж. порукою в Бучачи відбудуть ся в суботу дня 30 марта 1912 р. о годинї 12-ій в полудне в „Руский Бесїдї". Порядок Зборів: 1. Відчитане протоколу з попередних Загальних Зборів. 2. Справоздане Управи з дїяльности і рахунків за р. 1911 р. 3. Справоздане контрольної комисиї. 4. Роздїл чистого зиску. 5. Доповняючий вибір трох членів Надзираючої Ради. Білянс можна переглянути в льокали стоваришеня. — О. *Денис Нестайко*, предсїдатель. *Гнат Кухтин*, секретар.

**— Величезна пожежа в Дрогобичи.** В ночи з середи на четвер около 1 год. вибух огонь в фабрицї мінеральних оліїв в Дрогобичи в 1 резерв. бензини. В коротких відступах часу до 8 год. рано вибухнули два найблизші збірники і мимо надлюдских змагань урядників і робітників відбензинярні, не дав ся доси огонь зльокалїзувати. Займило ся 300 ваґонів нафтового дестиляту і 150 ваґонів бензини. Акцию ратункову обмежено лиш на зльокалїзоване горіючих збірників і сусїдні збірники обливано водою, щоби не загріли ся і не займили ся, а підземний коритар, котрим переходять рури, засипано землею. Три збірники горіли через цїлий день. Над вечером два зовсїм вигоріли, а третий горів дальше. Величезна хмара диму, а вечером величезна луна вкривала цїлий овид і виднїла ся на кілька миль далеко. На місце пожежі збігали ся величезні товпи людий; збіг ся цїлий Дрогобич, а з Борислава і сусїдних сіл з'їхало ся також богато цікавих.

Нинї о 11-ій год. перед полуднем наспіла з Дрогобича така вість: Тепер догаряє третий резервоар. Огонь зльокалїзовано. Загальна шкода, обезпечена, виносить 500.000 кор. Згоріло 300 ваґонів нафти вартости 210.000 кор., 200 ваґонів бензини вартости 200.000 кор. і три резервоари вартости 90.000 кор. Шкода для того показала ся меншою від поданої дня

---

придивити ся. Парк, що розтягає ся тут межи мурами нагадує своєю величиною і своїм виглядом. Тілерийский город в Парижи. Як там так і тут земля висипана піском але затїнена величезними кипрісами, з котрих деякі можуть мати й тисяч лїт. Замість париских марморових і бронзових статуй піднимають ся тут розкинені по великім просторі величезні памятники з каменя вкриті написями а місцями стоять так густо як би на якім кладовищи. То по найбільшій части камінні плити, монолїти, широкі на метр а високі на пять метрів, що спочивають на величезних черепахах і на передній стороні мають виписані хіньскими буквами величаня землї і неба, Конфуция, цісаря Шун і т. п. Більша часть тих памятників удержала ся добре але на декотрих, що стояли вже тисячі лїт написи зовсїм затерли ся і они стратили навіть свою форму та виглядають мов би якесь природне каміне.

Тут і там піднимають ся на камінних підставах високі і до двох метрів бронзові вази з прекрасними орнаментациями і великої вартости. Найкрасші бронзові посудини стоять коло чотирокутної, обведеної камінною балюстрадою плятформи, що піднимає ся на самій середині парку на 3 метри високо і служить до релїґійних церемоний для паленя жертви. Поза нею піднимає ся друга, ще висша плятформа обведена тесовим камінєм, на котру виходить ся широкими сходами. Тота плятформа творить нїби вступ до головної сьвятинї, що єсть найбільшим і найвисшим будинком, який приходилось менї побачити в Хінї. Єї головний фронт, звернений до парку єсть на 50 метрів довгий а ширина виносить 20 метрів. О якійсь фасадї в европейскім значіню не може бути бесїди, бо понад дванацяти монументальними брамами, що займають цїлий фронт піднимає ся зараз величезна на два поверхи висока криша. Криші на всїх хіньских сьвятинях то найголовнїйша річ.

Тут вистають они на кілька метрів поза мури, на котрих спочивають і покрпті порцелїновими дахівками помаранчевої краски. На горішних кінцях криші піднимають ся великі змиї з того самого материялу а вибігаючі зпід них канти криші обложені цїлі якимись дивно покрученими зьвірячими фіґурами. Величезні бальки, на котрих спочивають оба поверхи криші, вистають далеко поза головні мури сьвятинї а їх кінцї вкриті красшими різьбами з дерева і ріжнобарвними малюнками. Коли дивити ся здалека, то виглядають ті різьби мов понавішувані рядом величезні грозна винограду.

Понад середними входовими дверми стоїть межи першою а другою кришею цісарска пропамятна таблиця з великими на метер позолочуваними хіньскими буквами на синім тлї. Довкола тої будівлї тягне ся на 5 метрів широка веранда спочиваюча на помальованих деревляних стовпах а на неї виходить ся східцями, розложеними на два відступи по три ступенї. Крила дверий суть зроблені з дерева, в долинї украшені різьбами а горішна часть має отвори попередїлювані латами і туди заходить слабе сьвітло до сьвятинї, в котрій нема вікон. Сьвятиню ту отвирають лиш при якійсь важній нагоді, але сим разом на приказ ґубернатора отворено єї і для нас а я за то дуже вдячний управителеви провінциї.

В сьвятини знаходить ся позолочувана величезна статуа цісаря Шун, представляюча єго сидячого на престолї. Статуа ся має певно що найменше яких тисяч лїт. Коло цісаря сидить якась женьска статуа а менї казали, що то жінка Шуна, то знов, що то сьвята матір гори Таішан. Перед статуями стоять полякеровані на червоно жертвенники з кількома дуже старими бронзовими посудинами.

Найбільшим скарбом сьвятинї — та й одним із найбільших скарбів хіньскої штуки — суть ті малюнки, які вкривають стіни довкола а котрі можуть мати яких триста лїт. Они представляють постепенно, як перший цісар теперішної династиї виходить на гору Таішан зі сотками фіґур природної величини а цісар сам два рази так великий. Краски удержались знаменито і нїгде в Хінї не видів я малюнків такої артистичної вартости як тут. А що їм особливої надає вартости, то ся обставина, що они ставлять перед очи цїлий двір хіньского цісаря, ношу, уніформи, відзнаки і зброю з тодїшних часів. Видко з того, що тодїшна ноша і звичаї задержали ся ще доси в Кореї та що Японцї під сим взглядом лиш зручно наслїдували Хінців.

Вернувши до міста розглядав ся я ще по крамах але не знайшов там нїяких европейских товарів. З власного промислу має хіньска Мекка лиш вироби соломяних капелюхів шестигранної форми і з великими крисами, котрі розходять ся у великій скількости особливо в полудневих сторонах та вироби шовкових материй.

(Дальше буде).

перед тим, позаяк випомповано до дальших резервоарів значну часть ропи з резервоарів загрожених пожежею. Нещасливої пригоди при сій пожежи не було.

Що стало ся причиною вибуху бензини, а в слід за тим і пожежі, доси ще не знати. Могло би бути, що хтось підпалив, але доси бодай переважає переконане, що вибух наступив сам від себе в наслідок ґазів, які витворили ся в резервоарі. Впрочім дальше слідство викаже, що було причиною.

— **На прощане з числовою льотериєю.** Як вже звістно, числова або т. зв. мала льотерия має бути знесена а на єї місце прийде клясова. Дотеперішні льотерийники, люди якраз з найбіднійших кругів суспільности не будуть вже могли послідний гріш видавати на льотерию. Щоби же з неї як слід на завсігди попращати ся, постановили ще послідний раз дати їй о скілько можна як найліпше заробити. Розійшла ся отже чутка, що майже по всіх колектурах як у нас так і деинде ставлять масами на слідуючі три числа: 44 (літа міністра фінансів п. Залеского), 19 (день місяця марта, коли предложено палаті послів закон о знесеню малої льотериї); 3 (число місяця марта). Коли би так дійстно було, то був би се хиба найліпший доказ, що льотерийники хотять ще на пращане з льотериєю дати їй як найбільше заробити, бо дурні людиска видко не знають того, що коли які числа дуже обсаджені, то вже уряд льотерийний після права свого пильнує того, щоби они не були витягнені, бо в противнім случаю хиба би скарб льотерийний мусів збанкротувати.

— **Бійка Русинів з духоборами** В місточку Блейн Лейк коло Ростерн в Канаді прийшло недавно тому, як доносять рускі американьскі ґазети до завзятої бійки межи духоборами з одної сторони, а Русинами фармерами з другої. Причиною бійки був порожний ваґон на пшеницю, який духобори і наші хотіли взяти до сипаня збіжа. Амуніцию воюючих сторін заступило каміне, дрова, батоги і дошки. Один упав з розваленою головою і мусіли его забрати его краяни до селенія. Поліция арештувала більше число сих борців.

— **Хто обікрав чудотворну ікону в Ченстохові?** Мацох і товариші вже засуджені але й доси не вислїджено, хто свого часу вкрав дорогоцінні вота і окраси з чудотворної ікони Пречистої Діви в монастири на Ясній горі в Ченстохові. Аж тепер подають польскі ґазети таку звістку з Лодзі: Наспіла тут з Петрокова вість, що Станислав Залоґ, бувший монастирский слуга з Хенстохови, котрий брав участь в злочині Мацоха, надіслав лист, датований з Чікаґо, до окружного суду. В листі тім заявляє він, що підозріване Мацоха о обікраджу чудотворної ікони есть безосновне, дорогоцінности з образа забрав він сам, Залоґ, до спілки з иншими. Він остерігає, що пошукувати его в Чікаґо не варто, бо він потрафить укрити ся.

† **О. Данило Лепкий,** парох в Старім Самборі, старосамбірский мїстодекан, ординариятский шкільний комісар і звістний наш письменник помер в середу нагло на удар серця. Покійник крім своїх сьвященичих обовязків і крім літературної діяльности працював богато на поли просьвітнім і економічнім, був основателем і головою філії „Просьвіти" в Старім Самборі і основателем товариства кредитового також. В покійнику стратила наша суспільність вельми діяльного і трудолюбивого члена. Вічна ему память!

## Телеґрами.

**Відень** 22 марта. Палата послів. Пос. Ґломбіньский зголосив внесене в справі лісних посілостий в Галичині на основі закона з 16 цьвітня 1890. — З порядку дневного по промовах ґенеральних бесідників Хоца і Крафта відослано закон войсковий до комісиї войскової. Приступлено до нарад над звітом комісиї леґітимацийної в справі верифікациї виборів.

**Відень** 22 марта. Комісия леґітимацийна ухвалила признати за важні вибори пос. Бузка, Равха і Клеского. Комісия економічна приняла брукєельску конвенцию цукрову враз з резолюциєю, взиваючою правительство до внесеня предложень в справі відповідного зниженя податку від цукру. — Комісия прасова ухвалила завізвати правительство, щоби в 8 днів по укінченю анкети прасової заняло становище в справі закона прасового.

**Будапешт** 22 марта. Банк амортизацийний здержав виплати аж до дальшого зарядженя з причини мальверзаций, яких допустив ся пос. Сівак (Szivak), директор того банку. Сівак, як звістно, застрілив ся. „Pest. Lloyd" доносить, що банк амортизацийний виграв 15 с. м. на льос головну виграну в сумі 200.000 кор.

**Льоріян** 22 марта. Внаслідок бурі прірвав ся ланцух на панцирнику „Gloire", котрий внаслідок того стовкнув ся з кружляком „Conde". Сей послідний есть ушкоджений.

**Петербург** 22 марта. Урядова ґазета оголошує іменоване посла в Румунії Ґірса амбасадором в Константинополи а радника амбасади в Берлині Шебако в Букарешті.

## Надіслане.



### Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землі, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) ґранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, колесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землі, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

## Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. пі оля часу середно-европейского.**

**ЗАМІТКА.** Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

### Відходять зі Львова

**з головного двірця:**

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·45, 2·30§), [illegible] 3·50*), 5·46†), 6·05, 7·00, 7·30, 11·15.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мишани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), 2·18, 8·[illegible], 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·20, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·59, 11·[illegible]
§) Від 18/5 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

**З Підзамча:**

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), 2·33, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в субору і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

**З Личакова;**

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в субору і неділю

### Приходять до Львова

**на головний дворець:**

З Кракова: 2·22, 5·50, 7·30, 9, 10·15, 1·30, 2, 5·48, 7·15†) 8·25, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, 2·10, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·55, 6·26, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·18 §), 11·01
§) Від 18/5 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

**На Підзамче:**

З Підволочиск: 7·01, 11·35, 1·55, 5·16, 10·13 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в субору і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

**На Личаків:**

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в субору і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.